

**«Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΟΥ
ΘΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΩΝ, ΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ»**

ΟΜΙΛΙΑ Γιώργου Α. Κόκκα,

**Δικηγόρου Αρείου Πάγου – ΣτΕ, Σύμβουλου Ανάπτυξης Νέων
Θεσμών, στην επίσημη παρουσίαση του Σωματείου "Αχαϊκή
Συμπολιτεία" στο Λόγγο Αιγίου την 25/3/2002**

Κύριοι Δήμαρχε και Πρόεδροι

Αγαπητές Συμπολίτισσες και Συμπολίτες.

Η προσφώνηση "συμπολίτες" δεν αφορά μόνο τους κατοίκους του Δήμου Συμπολιτείας, αλλά όλους μας ως (συμ)πολίτες δραστήριους στην προοπτική ευόδωσης των σκοπών του Συλλόγου μας, αλλά και ως κοινωνούς μίας ιδέας που ενέχει μία σοβαρή προοπτική και ένα σοβαρό μήνυμα για την παγκοσμιοποιημένη ανθρώπινη κοινωνία, της ιδέας της "Συμπολιτείας", ως θεσμού ανάπτυξης υγιών, κοινωνικών και διανθρώπινων σχέσεων σε ένα βελτιωμένο παγκόσμιο κοινωνικό σύστημα.

Ήδη διαπιστώσαμε από την προηγούμενη ομιλήτρια την κ. Ανεστοπούλου, ότι η Αχαϊκή Συμπολιτεία, μαζί με την Αιτωλική (που έδρασε απέναντι) αποτέλεσαν μια δυναμική απάντηση του Αρχαίου Ελληνικού Κόσμου, των πόλεων – κρατών και της βαθιάς δημοκρατικής τους και πολιτισμικής τους παράδοσης, στην τότε απόπειρα παγκοσμιοποίησης. Λειτουργήσαν οι Συμπολιτείες ως αντίβαρο στην προγενέστερη επιβολή της Μακεδονικής ηγεμονίας και των επιγόνων του Αλεξάνδρου και ήκμασαν μέχρι την επιβολή της PAX ROMANA, της τότε παγκόσμιας μοναδικής υπερδύναμης, της Ρώμης, δίνοντας ένα ηχηρό πρότυπο μήνυμα δημιουργικής και δημοκρατικής λειτουργίας των κοινών, με την ισότιμη συμμετοχή όλων των μερών που απάρτιζαν τις τότε Συμπολιτείες. Έτσι προκάλεσαν την δημιουργία ισχυρών συνασπισμών δυνάμεων, που μόνες τους θα ήταν έρμαιο στις κατακτητικές βουλήσεις των τότε ισχυρών. Ενώ ενωμένες με εκούσια βούληση, χωρίς άνωθεν επιβολές, παρήγαγαν ακμαίο πολιτισμό και δράση.

Με έμπνευση ίσως από τον αρχαίο αυτό θεσμό των Συμπολιτειών, προέκυψε και ο πρόσφατος ελληνικός Ν. 2946/2001, που αναφέρεται στις σύγχρονες "Συμπολιτείες", δηλαδή στην δυνατότητα των Ο.Τ.Α. να συμπράττουν εκούσια και σπάνια υποχρεωτικά σε διάφορες δραστηριότητες, με σκοπό να αντιμετωπίσουν επιτυχέστερα ζητήματα υπερτοπικού ενδιαφέροντος, όπως την οικονομική διαχείριση, τα μεγάλα τεχνικά έργα της κάθε περιοχής και την αστυνόμευση (της ευρύτερης περιοχής τους).

Δίνει λοιπόν ο νέος αυτός Νόμος περί Συμπολιτειών την δυνατότητα σε ΟΜΟΡΟΥΣ Δήμους ή Κοινότητες, που συνολικά ξεπερνούν τις 10.000 κατοίκους, να ξεκινούν αυτόβουλα συνεργασίες για τους προαναφερθέντες, αλλά και για άλλους σκοπούς δημιουργώντας ένα νέο Ν.Π.Π.Δ. ανεξάρτητα από τους Ο.Τ.Α. που το συγκρότησαν και σε άριστη συνεργασία μαζί τους. Προβλέπεται στο νόμο λεπτομερώς το πλαίσιο λειτουργίας του υπερτοπικού αυτού νέου οργάνου και του δίνονται αρμοδιότητες και σοβαροί πόροι που το καθιστούν βιώσιμο. Το όνομα αυτού του υπερτοπικού Ο.Τ.Α. είναι "Συμπολιτεία" με όποιον άλλο επιθετικό προσδιορισμό. Δηλαδή η ίδια επωνυμία του Δήμου Συμπολιτείας που τώρα βρισκόμαστε, καθώς και του Σωματείου μας, που τώρα σας παρουσιάζουμε, αποτελεί το ουσιαστικό περιεχόμενο του νέου θεσμού, που προκαλεί την φαντασία και τη δημιουργικότητα της κοινωνίας των πολιτών για μια πιο ουσιαστική συμμετοχή των ενεργών πολιτών από τη βάση προς τα πάνω (bottom - up, όπως διεθνώς αποκαλείται) στην παραγωγή πολιτικής και επίλυσης προβλημάτων, χωρίς να υπαγορεύεται από άνωθεν σχεδιασμούς.

Δεν κρίνω σκόπιμο να σας κουράσω με λεπτομέρειες για τον τρόπο λειτουργίας αυτών των νέων Ν.Π.Π.Δ. που ονομάζονται Συμπολιτείες (Δήμων και Κοινοτήτων). Αρκεί να συγκρατήσουμε ότι παρέχεται από το νέο νόμο ένα επαρκές πλαίσιο για λειτουργία του θεσμού με προβλέψεις για τη διάρκεια, την έδρα, τους σκοπούς, τους συμμετέχοντες, και τα όργανα κάθε Συμπολιτείας, που είναι η Συνέλευση (από όλους τους Δημοτικούς και Κοινοτικούς Συμβούλους), το Διοικητικό Συμβούλιο της Συμπολιτείας (δύο από κάθε Δήμο που συμμετέχει) και η Εκτελεστική Επιτροπή (σε μεγάλες Συμπολιτείες

περισσότερων Δήμων και Κοινοτήτων). Προβλέπονται οι αρμοδιότητες κάθε οργάνου, του Προέδρου, του Αντιπροέδρου, ο τρόπος λήψης αποφάσεων, ο έλεγχος νομιμότητας των πράξεων του Ν.Π.Δ.Δ., ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας κάθε Συμπολιτείας, οι σχέσεις υπαλλήλων και Προϊσταμένων, οι πόροι της και ο τρόπος διάλυσης των Συμπολιτειών.

Συνεπώς, διαπιστώνουμε ότι υπάρχει μια σημαντική υποδομή στο νέο αυτό νομοθέτημα και επαρκείς προβλέψεις για την λειτουργία του νέου θεσμού, που έτσι αποκτά πρόσθετη αξία και δημιουργεί προϋποθέσεις για μια διαφορετική θεώρηση των σχέσεων Αυτοδιοίκησης και Κεντρικού κράτους. Δηλαδή μπορούμε να πούμε ότι για πρώτη φορά στη σύγχρονη ελληνική ιστορία η κεντρική Διοίκηση του Ελληνικού Αθηναιοκεντρικού κράτους εμπιστεύεται τις δυνατότητες των Ο.Τ.Α. να δημιουργούν μόνοι τους αυτόβουλα νέα μορφώματα, νέους διαχειριστικούς οργανισμούς υπερτοπικού ενδιαφέροντος, χωρίς να υφίσταται περιορισμός στα αντικείμενα, αφού η απαρίθμηση των οικονομικών, των τεχνικών έργων και της αστυνόμευσης είναι στο νόμο καθαρά ενδεικτική.

Άρα διαπιστώνεται μια νέα προοπτική στις σχέσεις Κράτους και Πολιτών, αφού οι πολίτες είναι πολύ πιο κοντά φυσικά και τοπικά στους τοπικούς άρχοντες και τους επηρεάζουν άμεσα, δημιουργώντας έτσι τις προϋποθέσεις, ώστε ο άβουλος και διαρκώς αντιπροσωπευόμενος πολίτης να επηρεάζει πλέον άμεσα τις αναπτυξιακές δυνατότητες του ευρύτερου χώρου, όπου ζει. Ίσως αν γίνει κοινή συνείδηση η δυναμική του νέου θεσμού και διεκδικηθεί σοβαρά η εφαρμογή του με κοινές πρωτοβουλίες πολιτών και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τότε θα καταφέρουμε μια αποτελεσματική της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής, που διακρίνεται από πελατειακές σχέσεις, από έλλειψη διαφάνειας ή ύποπτες συναλλαγές διαπλεκομένων συμφερόντων.

Εν τω μεταξύ το ζητούμενο για τις Συμπολιτείες δεν περιορίζεται μόνο σε τοπικό ελλαδικό επίπεδο. Η ανάπτυξη των συγκοινωνιών, των τηλεπικοινωνιών και γενικά κάθε μορφής σύγχρονων τεχνολογιών και

υπηρεσιών μίκρυνε τις αποστάσεις και δημιούργησε αυτό που αποκαλούμε "Παγκόσμιο Χωριό".

Στην συνταρακτική αυτή εξέλιξη της ανθρωπότητας οι Συμπολιτείες και μεταξύ κρατών αποτελούν συνεχώς ένα νέο ζητούμενο των ανθρωπίνων κοινωνιών για μια καλύτερη ανάπτυξη και ποιότητα της ζωής των πολιτών τους, αξιοποιώντας αυτό που οι οικονομολόγοι αποκαλούν "οικονομίες κλίμακας". Έτσι, ως Συμπολιτείες κρατών λειτουργούν η περίφημη Βρετανική Κοινοπολιτεία (που συστάθηκε από όλες τις πρώην αποικίες της Βρετανικής Αυτοκρατορίας), οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η Ελβετία, η Γερμανία, ο Καναδάς, η Αυστραλία. Την τελευταία δεκαετία είχαμε την δημιουργία μιας Κοινοπολιτείας Ανεξαρτήτων Κρατών από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, μετά την κατάρρευση του κομμουνισμού και φυσικά την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου ανήκει και η Ελλάδα και συνεχώς διευρύνεται, προδιαγράφοντας ήδη την αύξηση της Συμπολιτείας της από 15 μέλη σήμερα σε 27 σε λίγα χρόνια. Ήδη γίνονται σκέψεις για ένα αντίστοιχο μοντέλο δημιουργίας μιας Ένωσης Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας στα πρότυπα της πρώην Ε.Ο.Κ., στα πλαίσια της κοινής αντιμετώπισης ζητημάτων που θέτει η λεγόμενη παγκοσμιοποίηση. Το ίδιο όραμα για Συμπολιτεία ετέθη και για τα Βαλκάνια ήδη από τον Ρήγα Φεραίο, αναπτύσσεται στην περίφημη Ελληνική Νομαρχία και εξακολουθεί να είναι επίκαιρο. Χαρακτηριστική είναι η επισήμανση του Προέδρου του Συλλόγου μας κ. Ανδρέα Θανασούλια σε ένα σημαντικό βιβλίο του, που εκδόθηκε το 1977 με τίτλο "Αι Ευρωπαϊκά Κοινότητες ως Διεθνείς Οργανισμοί και το θεσμικόν τούτον πλαίσιον διακυβερνήσεως" προ 25 περίπου ετών: «Προ είκοσι πέντε περίπου αιώνων η Ελλάς υπήρξε η εν σμικρογραφία απεικόνησις και συμπλήρωσις της Ευρωπαϊκής μορφής, συγχρόνως δε και η καταγωγή της. Είς την ιστορίαν της Αρχαίας Ελλάδος ευρίσκομεν όλα τα χαρακτηριστικά της σημερινής Ευρωπαϊκής φυσιογνωμίας.

Εν Ελλάδι εγεννήθη το πρώτον η ιδέα της «κοινότητος», της πανελληνίου Κοινότητος. Διευρυνόμενη αλλά ιδιόμορφος, η Ελλάς, ως η σημερινή Ευρώπη, εκάλει εις συνένωσιν τας επί μέρους «πόλεις – Κράτη» υπό

ομοσπονδιακόν σύστημα. Η μορφολογία όμως, του εδάφους, ο ισχυρός τοπικισμός των Ελλήνων, το ανεξάρτητον πνεύμα και η υπερηφάνεια των ουδόλως ηννούν την δημιουργία συγκεντρωτικού συστήματος διακυβερνήσεως.»

Συμπολίτισσες και Συμπολίτες,

Δυστυχώς, το αποτέλεσμα της διάνοιξης των συνόρων και της παγκοσμιοποίησης είναι και ότι ζούμε πέρα από τα θετικά στοιχεία αυτής και σε μια εποχή μεγάλου ξεπεσμού των αξιών, χρεοκοπίας των κεντρικών επιλογών, ανεξάρτητα από το ποια κυβέρνηση βρίσκεται στην εξουσία. Επικρατεί η αδιαφορία για το κοινό καλό, ο λεγόμενος ωχαδελφισμός, η έλλειψη στόχων και ελπίδας και η συνεχής αμφιβολία για το ορθό και το πρακτέο. Νέα πρότυπα ζωής μας επιβάλλονται από το εξωτερικό, σαν συνέπεια της παγκοσμιοποιημένης αγοράς, που έρχονται σε αντίθεση με τις αυθεντικές αξίες της ελληνικής κοινωνίας.

Η παγκόσμια αγορά δημιουργεί νέες τάσεις και ανάγκες που αντί να έχουν ένα κριτήριο ποιότητας, έχουν μια τάση ισοπέδωσης των πάντων προς τα κάτω. Ακριβώς επειδή η μεγάλη ζήτηση του κοινού υπάρχει δυστυχώς στα ζητήματα που έχουν ένα ελάχιστο επίπεδο αποδοχής και κατανόησης, δηλαδή στα πιο φθηνά "αγαθά".

Αν κοιτάξουμε για παράδειγμα, τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και τις εκπομπές του Ραδιοφώνου και της Τηλεόρασης της τελευταίας εβδομάδας, θα διαπιστώσουμε ότι το κύριο θέμα που απασχολεί την χώρα είναι η εκπομπή του "Μεγάλου Αδελφού" και το ελληνικό ομοίωμα της με τον ελληνοπρεπή τίτλο "BAR". (Άλλοι θέλουν να τα απαγορεύσουν, άλλοι να τα διατηρήσουν και άλλοι να αλλάξουν ώρα μετάδοσης). Και ξεχνώντας τα τεράστια εθνικά μας θέματα, τα προβλήματα ανάπτυξης της οικονομίας μας, της αυξημένης ανεργίας κλπ. εστιάζουμε όλο το ενδιαφέρον μας σε ανόητα πρότυπα ζωής που μας προσφέρει η παγκοσμιοποιημένη κοινωνία και η λογική της αγοράς.

Όμως κάθε πρόβλημα πρέπει να βρει τις λύσεις που απαιτούνται. Συνεπώς θα πρέπει οι περιφερειακές οργανώσεις της ανθρώπινης Κοινωνίας,

δηλαδή οι Δήμοι, οι Κοινότητες και οι πολίτες κάτοικοι τους που τις αποτελούν, οι πρωτοβουλίες πολιτών ειδικά των ανθρώπων της επαρχίας να αποπειραθούν να κάνουν μια νέα σύνθεση, να δώσουν σύγχρονες απαντήσεις στα τιθέμενα ζητήματα.

Γιατί ο μονόδρομος που εξελίσσεται μια ανθρώπινη ιστορία από πάνω προς τα κάτω, δηλαδή από τις ανάγκες της αγοράς των πολυεθνικών και των εξουσιών που αυτές επιβάλλουν στις σύγχρονες Δημοκρατίες, οδηγούν σε μεγαλύτερα προβλήματα από όσα ίσως επιλύουν.

Ο Ελληνισμός έχει δείξει διαχρονικά κάποιες ιδιαίτερες δυνατότητες για να αφομοιώνει πάρα πολλά διαφορετικά στοιχεία, ίσως απότοκο της μεγάλης επίδρασης πολιτισμών που πέρασαν από τους χώρους αυτούς του Ν.Α. άκρου της Ευρώπης, όπου βρισκόμαστε και έχει μια δυνατότητα αφομοίωσης και ανασύνθεσης των διαφόρων ζητημάτων που προκύπτουν, διαφωτίζοντας την οικουμένη με τα μηνύματα του μέλλοντος, όταν οι άλλοι αμήχανα αναζητούν λύσεις.

Αυτά τα μηνύματα Διαφωτισμού ο Ελληνισμός τα εξέπεμψε και στην εποχή του Μ. Αλεξάνδρου, όταν οι πολιτισμικές κατακτήσεις της Αρχαίας Ελλάδας διαδόθηκαν στον τότε γνωστό κόσμο και στην εποχή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, όταν η Ρώμη εδιδάχθη από την Αρχαία Ελλάδα (και δεν το απέκρυπταν ούτε οι Ρωμαίοι), οπότε ο ελληνισμός ξανά εξέπεμψε τα μηνύματα της κλασικής Ελλάδας και της Ελληνιστικής περιόδου στον τότε κόσμο.

Το ίδιο συνέβη αργότερα με το Βυζάντιο στις άπειρες εκτάσεις της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, αλλά και μετά το Βυζάντιο όταν οι φωτισμένοι Έλληνες έφυγαν στη Δύση και γονιμοποίησαν τα κινήματα του Διαφωτισμού και της Αναγέννησης

Το ίδιο ίσως έγινε και με την Ελληνική Επανάσταση που γιορτάζουμε σήμερα. Ο Ελληνισμός αφομοιώνοντας τέλεια και ανασυνθέτοντας τις ιδέες της Γαλλικής Επανάστασης και διεξάγοντας τον επιτυχημένο αγώνα κατά της Τουρκοκρατίας, ενέπνευσε δεκάδες άλλους λαούς στην δημιουργία απελευθερωτικών κινήματων, που συνεχίζονται ως τις μέρες μας, όταν μαζικά

ανεξαρτητοποιούνται αποικίες και διάφοροι λαοί διεκδικούν την ανεξαρτησία τους από τους εξουσιαστές τους.

Όπως επίσης ο Ελληνισμός πάντα διακατεχόταν από μια οικουμενική αντίληψη των πραγμάτων. Δηλαδή ο ελληνικός πολιτισμός διοχέτευε πάντα τις κατακτήσεις του (από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα) προς τα έξω εμπυχώνοντας τον υπόλοιπο κόσμο, ειδικά στις περιόδους εκείνες που υπήρχε μια διάχυτη απόγνωση και μια μεσαιωνική κατάσταση. Αυτό περίπου αρχίζει να διαφαίνεται και σήμερα, που δεν ήταν τυχαία η έξαρση του λεγόμενου μουσουλμανικού φονταμενταλισμού και η σύγκρουση των αξιών που έχουν οι κοινωνίες του Ισλάμ με τα πρότυπα της νέας εποχής. Και είχαμε την ακραία επίθεση στους διδύμους Πύργους με τις χιλιάδες νεκρών στη Νέα Υόρκη, αυτό το απίστευτο δόγμα παγκόσμιων αδιεξόδων, όπως κατέδειξε η συνέχεια της πολύμηνης επίθεσης κατά του Αφγανιστάν. Το αδιέξοδο είναι πλέον παγκόσμιο.

Ίσως και στο άμεσο μέλλον ο Ελληνισμός πρέπει να δείξει νέα φωτεινά μονοπάτια στην Ανθρωπότητα που δείχνει να παραπαίει, χωρίς ηθικές αρχές και με παγιδευμένες ελπίδες από τη διάλυση του κοινωνικού ιστού στο πολιτικό μας σύστημα, τη διαφθορά των κρατούντων και των κρατών μας και την έλλειψη διεθνούς δικαιοσύνης.

Ίσως οι παραδόσεις των Συμπολιτειών, των Αμφικτιονιών, των κοινών των Ελλήνων, της ομοσπονδιακής Ένωσης των Ζαγοροχωριών στην Ήπειρο, της Δημοκρατικής Συμπολιτείας του Σουλίου, των ομοσπονδιών των 24 κοινοτήτων του Πηλίου και των 42 Βλαχοχωριών, τα Μαντεμοχώρια της Χαλκιδικής, τα Αμπελάκια και το συνεργατικό κίνημα που ανέδειξαν, καθώς και η Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους με τα αυτοδιοικητικά συμπολιτειακά της πρότυπα να αποτελούν μοντέλα μιας άλλης μελλοντικής εποχής, που οφείλουμε οι Έλληνες να αναδείξουμε.

Ίσως ο νέος θεσμός της Συμπολιτείας να μπορεί να αποτελέσει μοχλό ποιοτικής και δημοκρατικής ανάπτυξης των συγχρόνων κοινωνιών και υπέρβασης των ορίων της ιστορίας, που δείχνει να έχει φθάσει ο Δυτικός πολιτισμός.

Ίσως ο Ελληνισμός να μπορεί να δώσει ξανά τα φώτα του στην ανθρωπότητα.

Ίσως ο χώρος που βρισκόμαστε και επονομάζεται πλέον Δήμος Συμπολιτείας να έχει να επιτελέσει έναν ιστορικό ρόλο, αξιοποιώντας και αναδεικνύοντας την επωνυμία του σε μια άλλη πρόταση ζωής και οργάνωσης των ανθρωπίνων κοινωνιών.

Ίσως η σημερινή χρονική συγκυρία και ο μεγάλος Εθνικός Εορτασμός της 25^{ης} Μαρτίου που ξεκίνησε εδώ στην Αγία Λαύρα να μην είναι τυχαία σύμπτωση.

Ίσως από εδώ να μπορεί να ξεπηδήσει ένα νέο όραμα για την Ελλάδα και γιατί όχι και για την ανθρωπότητα, βασισμένο στις αρχές της Συμπολιτείας, της συναδέλφωσης, της ισότητας και της αλληλεγγύης, του φιλότιμου και της εθελοντικής προσφοράς προς τον πλησίον.

Ίσως μπορεί ο Ελληνισμός να δώσει μια νέα οικουμενική απάντηση στην παγκοσμιοποίηση.

Αυτές οι αξίες είναι φανερό ότι δεν μπορούν να εκπορευτούν από το Κεντρικό Κράτος, που είναι δέσμιο του πολιτικού συστήματος που εκπροσωπεί και της τρέχουσας λογιστηριακής διαχείρισης των κοινών. Αυτές οι αξίες μπορούν να αναδειχθούν μόνο από τον Ελληνικό Λαό, από τους μεμονωμένους πολίτες, από την βάση και τις δυνατότητες που έχει όταν οργανώνεται χωρίς καταναγκασμούς και άνωθεν επιρροές.

Και ίσως είναι χρέος όλων μας, που παρευρισκόμαστε εδώ να ανάψουμε την σπίθα που δημιουργεί η σημερινή μας συνάντηση και να σηκώσουμε λάβροι το λάβαρο της "Αχαϊκής Συμπολιτείας", σαν εναλλακτικό πρότυπο οργάνωσης της ανθρώπινης κοινωνίας, μιμούμενοι τους προγόνους μας που πριν από αρκετά χρόνια ίδιες μέρες στις μυστικές συναντήσεις της Βοστίτσας (Αιγίου), όπως χαρακτηριστικά περιγράφει ο πρ. Δήμαρχος Αιγίου Γ. Παναγόπουλος, ξεσηκώθηκαν ενάντια στους τότε δυνάστες και άναγαν την φωτιά της Ελληνικής Επανάστασης.

Ίσως το Σωματείο μας η "Αχαϊκή Συμπολιτεία" που εκφράζει μια αυθεντική και γνήσια πρωτοβουλία πολιτών για να λυθούν κάποια ζητήματα

οικολογικά, πολιτιστικά και όλα όσα προαναφέρθηκαν να μπορεί μέσω της ανάδειξης του θεσμού των Συμπολιτειών, είτε της αρχαιότητας, είτε του νέου νόμου να μπορεί να συνδράμει και σε αυτήν την κατάσταση. Στην κατεύθυνση της δημιουργίας νέων θεσμών, νέων δυνατοτήτων μέσα από το όχημα των Συμπολιτειών σε συνεργασία με το Σωματείο μας μπορούμε να μεριμνήσουμε, ώστε να γίνει ο χώρος αυτός ένα Πανελλαδικό Εργαστήριο Έρευνας και Ανάπτυξης του θεσμού της Συμπολιτείας, με διοργάνωση σχετικών ημερίδων και επιστημονικών Συνεδρίων, όπου θα ανιχνευθούν οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι πρακτικές εφαρμογές για να λειτουργήσουν τέτοιοι θεσμοί Συμπολιτειών πανελλαδικά και παγκόσμια, ώστε να μπορέσουμε να δώσουμε ξανά μια οικουμενική απάντηση του Ελληνισμού στα υποπροϊόντα της Παγκοσμιοποίησης, που κινείται σε τελείως διαφορετική λογική.

Τσως μια διαφορετική Ελληνική Επανάσταση χρειάζεται να ξεπηδήσει ξανά από αυτόν τον ευλογημένο τόπο, για να μας απαλλάξει και από τους σύγχρονους δυνάστες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους συνεργάστηκαν για την πραγματοποίηση της αποψινής εκδήλωσης και να ευχηθώ ο "Δήμος Συμπολιτείας", που ήδη δείχνει τάσεις συνεργασίας στις επιμέρους Δημοτικές εκλογές να δώσει μια νέα διάσταση στο θεσμό, αποδεικνύοντας ότι φέρει επάξια τον τίτλο "Συμπολιτεία", δίνοντας και τις άλλες μνημονευθείσες προοπτικές στο θεσμό αυτό.

Ευχαριστώ.